

Tomáš VŮJTEK:

Louskáček

Osoby:

Matka

Otec

Děti

První teta (Božka)

Druhá teta (Milada)

Třetí teta (Marie)

První strýc

Druhý strýc

Třetí strýc

Strýc Drosselmeyer

Klárka

Král

Šéfkuchař

Myšanda

Princezna

Hvězdář

Myší král

Louskáček

Švestková víla

Sluhové

Předehra

Vítání hostů

Matka   Na úvod chci pověděti,
                                 že jsme pro vás, milé děti,
                                 pod stromeček vánoční,
                                 ten, co tu tak hezky ční,
                                 krásné dárky naskládali,
                                 které jste si tolik přáli.

Děti se vrhají ke stromečku, ale Otec je zastaví.

Otec   Dodat by snad bylo vhodné,
                                 že jste přes rok byly hodné,
                                 jen proto vám rodičové,
                                 vlastně chci říct Ježíšek,
                                 nadělili dárky nové.

                                 To už nejspíš víte, že?

Matka   Nikdo na to neodpoví?

Děti   Děkujeme Ježíškovi.

Teprve teď se vrhnou ke stromečku a rozbalují dárky. Brzy však dojde ke sporům a potyčkám. To už se ale Otec s matkou věnují dospělým hostům.

Otec   Hosté naši milovaní,
                                 já i tady moje paní
                                 vítáme vás v našem domě.

Matka   Je to velká pocta pro mě
                                 hostit v tuto hodinu
                                 celou naši rodinu.

                                 Prarodiče, tety, strýce,
                                 bratrance i sestřenice,

blízké i ty vzdálené. *Zdraví publikum.*

Zde je malé pohoštění. *Nabídne ták s cukrovím.*

První teta

Co to vidím? Ale ne,
to snad ani možné není!
Ty rohlíčky jsou spálené.
Tenhleten je celý ztuhlý,
vespod černý jako uhlí.

Druhá teta

Mně se z toho dělá zle.

Třetí teta

A linecké je olezlé!
Navíc ještě k tomu všemu
je v něm zjevně málo džemu.

Druhá teta

Ty kuličky rumové
jsou nějaké gumové.

První teta

Jo, a když se koukneš sem,
zjistíš hned, že kokosem
jsou jen řídce posypané.

Druhá teta

Já to nechci.

Třetí teta

Ani já ne. *První teta ochutná kuličku.*

První teta

Rumu též v nich není mnoho.

První strýc

Hergot, ženské, nechte toho!

Druhý strýc

Vždyt' jsme měli dohodu,
že vánoční pohodu
nepokazí nikdo z nás.

Třetí strýc

Nekažte ji, prosím vás.

První strýc

Kam bysme to dospěli,
kdyby ani dospělí
nebyli na sebe milí
v takovéto slavné chvíli?

Druhý strýc

Dospělí, co svět je světem,

příkladem jdou vždy svým dětem!

Třetí strýc   A jsou jim též zářným vzorem
v dodržování všech norem,
jak si žádá slušný mrav.

První teta   Tak to buďte bez obav.
Já jsem totiž svoje dítě
vychovala znamenitě.
Má dcera je slušnost sama,
tím je všeobecně známá.

V této chvíli se potyčka u stromečku změnila v regulérní rvačku.

Druhá teta   Tvoje dcera s mojí dcerou
společně se s kluky perou.

Třetí teta   A koukni s jakou vervou!

První teta   Řekni jim, ať se nervou!

Děti   Vrat' to zpátky! To je moje!
Neber mi to! Slyšels?! Co je?!!

První strýc   To si asi dárky dělí.
Nejspíš přesně nevěděli,
komu který dárek patří.

Druhý strýc   Vždy, když rodič rvačku spatří,
zasadit se musí rázně
o obnovu kázně.

Třetí strýc   Však já už je, neřády,
srovnám pěkně do řady.

První strýc   Až se do řad seřadí,
budou všichni neřádi
tančit podle našich not.

Druhý strýc   Pravda je, že naše tance

jsou vrcholem elegance,
což jim jistě přijde vhod.

Pochod

*Děti spořádaně pochodují kolem dospělých a dárky jsou přerozděleny
ku všeobecné shodě.*

Druhý strýc

Kdo to neví, ten se diví,
že má tanec tyhle vlivy,
takříkajíc výchovné.

Třetí teta

Kdo by to byl řek? No, ne?

Třetí strýc

Někdy totiž způsobí,
že se dobré způsoby
přirozeně samy vrátí. *Děti se na sebe usmívají a pěkně si hrají.*

Druhá teta

Podívejte, jak jsou zlatí!

Třetí teta

Jak si hrají spořádaně!

Druhá teta

To je radost koukat na ně.

První teta

Inu, slušné vychování,
to se jen tak neztratí.

Třetí teta

Děti se, dle mého zdání,
k dobrým mravům navrátí
a nebudou víc neslušné.

Třetí strýc

Přinejmenším dnes už ne.

První strýc

To nám budiž inspirací,
neb jsou mezi námi tací,
co se chovat neumí.

První teta

Kdopak je to?

Matka, otec a Strýcové ukážou na Tety.

Třetí teta

Jakže?!

Všechny tety

My?!!

Matka

Vidíte na všem jenom kaz!

Otec   Taková je každá z vás!

Matka   A vůbec nic vám není vhod.

Otec   V tom bych se s tebou také shod.

První strýc   V tom naprostá shoda vládne,
což jsou argumenty pádné
pro změnu vašich móresů.

Druhý strýc   Já k tomu pouze nadnesu,
že jsme všichni příbuzní
a že to slovo krásně zní.

První strýc   Tak chovejme se podle toho!

Třetí strýc   To snad nechcem po vás mnoho.

První teta   Já nevím, co mám na to říct.
Přísná jsem nejspíš byla víc,
než je tady ve zvyku.
Promiňte mi mou kritiku.

Druhá teta   Totéž i já chci říci vám.

Třetí teta   Já se také omlouvám.

První teta   Na všechno chci hledět kladně.

Druhá teta   Vše pochválím.

Třetí teta   A to řádně!

Druhá teta   Nic zlého nikdo nepoví.

První teta   Pochválím i to cukroví.

Otec   Chtěl bych vám všem blahopřát
k tomu, že je opět řád
mezi námi nastolen.

Matka   To cukroví je na stole.

Druhá teta   Ty rumové kuličky!

Otec   Recept mojí babičky.

Druhá teta   Ty jsou prostě jedna báseň!

První teta   Trochu mě z nich bolí dáseň. *První strýc ji zpraží pohledem.*
Svěží jsou a v okamžiku
rozplynou se na jazyku.

Druhá teta   A rohlíček vanilkový?

Matka   To je recept zcela nový.

První teta   Proto má tak divnou chuť.

První strýc   Říkám, Božka, hodná bud'!

První teta   Chutnaly mi vsutku hodně,
až přímo podivuhodně.

Třetí teta   A linecké nám chutná všem,
protože je uvnitř džem,
který tuze dobrý je.

Třetí strýc   Správně mluvíš, Marie.

Druhý strýc   Dej slovo mé Miladě,
stejně je zas na řadě.

Druhá teta   Já to shrnu s dovolením,
pozvání si velmi cením
a ve větě závěrečné
zdůraznit chci, jak jsme vděčné
za to sladké pohoštění.

Otec   Snad větší štěstí ani není,
než když se spolu příbuzní-

Dospělí   -Ach, jak to slovo krásně zní!-

Otec   ve všem shodnou beze zbytku.
To je důvod ke přípitku,

Matka donese na podnose sklenice s vínem, příbuzní si je rozeberou, jedna však zbude.

Otec   Vypadá to, moji drazí.
že nám ještě někdo schází!

První teta   To bude strýc Drosselmeyer.

Druhá teta	Nejspíš si zas trochu zajel.
Třetí teta	To je tuze divný strýc.
První teta	Loni zajel do Černošic a pak bloudil v temném hvozdě.
Druhá teta	Předloni též přišel pozdě.
Třetí teta	Pozdě, to on chodí vždycky.
První teta	Je excentricky nepraktický.
Druhá teta	V hlavě má jen kejkle samé!
Třetí teta	Za ty roky už ho známe.
První teta	Já se divím, že ho zvete.
Matka	Je to kmostr naší Klárky a nosí ji zvláštní dárky.
Druhá teta	At' jí hlavu nepoplete těmi svými dary.
Třetí teta	Šašek jeden starý!
Matka	Děti ho však mají rády. <i>Ozve se dětský jásot.</i>
Otec	Slyšíte je? Už je tady!

Příjezd strýčka Drosselmeyera *Drosselmeyer rozdává dárky a dělá různá kouzla.*

Drosselmeyer	Omlouvám se za zpoždění, však má vina to vskutku není. Jel jsem noční Prahou železniční drahou a hlavu plnou kouzel měl. Však měl jsem stále obavy, zda vlak správně zastaví, abych zas nepřejel. Tak jsem si řekl: „Všeho nech!“
--------------	---

a vystoupil ve Všenorech,
odkud k vám pěšky pospíchám.

Matka

Vítej, kmotře.

Otec

Vítej nám

a sklenku vína hned si vem,
ať si spolu připijem. *Pozvedne sklenici k připitku, ostatní se přidají.*
Tak na ty naše Vánoce!

Matka

A ať se zase po roce
sejdem všichni zdraví!

První teta

Ať nám dobře tráví
a na stole je všeho dost!

První strýc

Ať nespolkneme žádnou kost
a břicho ať nás nebolí!

Druhá teta

Ať nikoho z nás neskolí
žaludeční kolika!

Druhý strýc

Ať všechno, co kdo spolyká,
vyjde z těla během dne!

Třetí teta

Ať se nám cukr nezvedne!

Třetí strýc

A cholesterol nezvýší!

Drosselmeyer

Já připít chci, mí nejbližší,
na to, ať v nás pořád žije
aspoň kousek fantazie,
který snad i ve vás zbyl.
Život by totiž bez ní byl,
ž čehož mám vážné obavy,
jen přijímáním potravy.

Otec

Na závěr nám, vzácní hosté,
vyplňte přání prosté
a tak jako každým rokem

vznešeným a lадným krokem
každý z vás se odeběře
tím směrem, kde máme dveře,
neb loučení přišel čas,
jak snad chápe každý z vás.

Matka

Ale ty, náš kmotře drahý,
který jsi téměř až z Prahy
ušel v noci sám a pěšky
úsek mimořádně těžký,
můžeš zůstat u nás na noc,
jak je zvykem v době Vánoc.

Dědečkův valčík *Rodiče vyprovázejí hosty, na scéně zůstane jen Klárka a Drosselmeyer.*

Klárka

Ted' mi prozrad', strýčku milý,
kdo je tenhle roztomilý
usměvavý panáček?

Drosselmeyer

To je přece Louskáček,
který dříve býval princem.
V dlouhém plášti s velkým límcem
vykonal hrdinský čin,
který mu rád dosvědčím!

Klárka

Odmalička sklony mám
k oprávněným pochybám.
Vždyt' je celý ze dřeva!

Drosselmeyer

Pochybovat netřeba!
O tom, že je zakletý,
přesvědčíš se také ty,
až dozraje k tomu čas.
Věř mi však, že nikdo z nás
neměl horší osud,

než jako on dosud.

Klárka A co se mu vlastně stalo?

Drosselmeyer Není toho zrovna málo,
ale ať se vyhnem zmatku,
začnu hezky od začátku.
Žil, byl jednou jeden král,
co se rád chutně stravoval,
a jednou časně z rána řek:

Král Ke snídani chtěl bych špek!

Drosselmeyer A protože to řekl on,
nastal v kuchyni velký shon.
A když kuchtík otevře spíž,
uvidí myš, či krysu spíš,
jež bez jakékoli omluvy
takto na něj promluví:

Myšanda Jsem Myšanda, královna myší.

Drosselmeyer Což na vlastní uši slyší
kuchtík, ještě dřív než omdlí.
Myšanda má výraz podlý
usazený ve tváři,
když prohodí k šéfkuchaři:

Myšanda Ten špek bych si dala taky!

Drosselmeyer Není to hlas ledajaký,
je hrozný jako její tvář -
k zemi jde i šéfkuchař.
Dík nastalé situaci
přeruší kuchaři práci
a kuchyň se vylidní,
což Myšandu uklidni.

Přivolá svých sedm synů
a pozve je na hostinu
do kuchyně královské. *Šéfkuchař diktuje Kuchtíkovi dopis.*

Šéfkuchař Škody máme obrovské.
Na co čekáš? Sedej, piš!
Vyžraly nám celou spíš,
ale co je zvláště k vzteku,
nezbyl ani kousek špeku! *Kuchtík předá dopis Králi.*

Král Žádný špek? Ach, ojoj!
Vyhlašuji myším boj.
Ode dneška musí klásti
každý na ty myši pasti!

Drosselmeyer Jak řekl, tak udělali,
přistoupili k činu.
Všechny myši pochytili.

Myšanda I mých sedm synů!
Díky tomu král teď pozná,
jak je moje pomsta hrozná!

Drosselmeyer Král má dceru, nutno říci,
vyhlášenou krasavici,
jež má velmi sličnou líc
a půvabů snad na tisíc. *Princezna se češe.*
Jednou takhle u zrcadla
vlásenka jí na zem spadla.
Princezna se pro ni sklání,
když tu náhle znenadání
Myšanda k ní přiskočí
a pohlédne jí do očí.
Zahřmí hrom a blesků zář

ozáří tu sličnou tvář.
Když se hromy ztiší,
má obličej myší.
Tak se v jednom okamžení
princezna ve zrůdu změní.
Pak učení doktoři,
co latinsky hovoří,
obdrží všichni pozvánku
k panu králi do zámku,
kde si marně lámou hlavu,
jak do původního stavu
přivést jeho dceru zpět
a zbavit ji tak hrozných běd.
Však přijít na nic nemohou,
a tak se s noční oblohou
radí slavní hvězdáři,
kteří v ní umí číst.

Hvězdář   Je psáno, že vše se podaří,
však nejdřív musí sníst,
jádro, jež jí přijde k duhu
z ořechu zvláštního druhu,
jenž skořápku tak tvrdou má,
že nejde vůbec rozlousknout.

Drosselmeyer   Na to se pan král zadumá
a pak rozkáže poddaným,
vzporným i těm oddaným:

Král   Prosmejčíte každý kout!
Najít, at' se každý snaží
toho, kdo má silnou paži.

Lamželeza, Valibuky,
zkrátka všechny silné kluky
a na zámek je dopravíte.
Jak jsem štědrý, všichni víte.
Kdo rozlouskne ten oříšek,
dostane tenhle tučný šek.
I princeznu může mít,
bude-li ho ovšem chtít.

Drosselmeyer

Hned druhý den na nádvoří,
jak spočítal pan komoří,
shromáždil se velký dav,
který měl tak na sto hlav.
A všichni ti kulturisti
jsou si svojí silou jisti
a v hlavách nosí velké plány,
větší, než jsou oceány.
Jenže, když to řeknu krátce,
ztroskotají na skořápce.
Potom všichni spatří prince
v dlouhém plášti s velkým límcem.
Přiznám bez dlouhých vytáček,
tím princem je tvůj Louskáček,
který klobouk z hlavy smekne
a jen tak mimochodem řekne:

Louskáček

Ten šek mě vůbec nezajímá,
mě totiž pouze soucit jímá
s princezniným osudem.
Čas řečmi ztrácet nebudem,
ať zlomí se ta kletba zlá.

Drosselmeyer Na to princezna vypískla
nejspíš asi od radosti,
však hlasitě víc než dosti.
Jak totiž jistě dobře víš,
je z ní pořád tak trochu myš
a ty piští bez přestání.

Princezna Já pištím nahlas svoje přání:
Má v očích jas a smělý žár
i postavou se ke mně hodí.
Z nás dvou by moh být krásný pár,
kéž on mě osvobodí!

Drosselmeyer Princ sotva mohl přát si víc!
Rozlousknul ořech jako nic
a plný odhodlání
jí podal ve své dlani
sladké jádro ze skořápky.
Snědla je a hned je zpátky
princeznina krása.
Král od radosti jásá
a Louskáček jen tiše sní
o tom, že se nejspíš s ní
co nejdříve ožení. *Vejde Myšanda.*

Myšanda To je omyl, vážení!
Nemohla jsem přijít dříve,
synáček můj totiž dříme
a já jako správná matka
bedlivě bdím u děťátka.
Dík jásotu pana krále
budí se mé dítě malé,

a tak jsem přišla toho ztrestat,
kdo mé kouzlo zlomil dneska.
Když jsem ho nechytla při činu,
zavdal tak ostatním příčinu
nebo důvod, chcete-li,
k hlasitému veselí.

Drosselmeyer Řekla a kousla prince do nohy.

Klárka Ach, Louskáček můj ubohý!

Drosselmeyer Louskáček začal dřevěnět
a bylo mu, jak by sněd
něco s prošlou záruční lhůtou.
Měl zemřít smrtí takto krutou.
Myšanda číhá bez hnutí
a chystá se k dalšímu kousnutí.
Jenomže jak princ vrávorál,
na Myšandu nohu dal
a podpatkem ji provrtal.
Myšanda na něj pohlédne,
pak zesíná a pobledne,
když zvon vyzvání poledne.

Myšanda To mi asi zvoní hrana,
nedožiju ani rána.
Až vyroste můj syn osmý,
bude zlý a neúprosný.
Ten tě jednou zabije.
Ted' umřu já. Adie. *Zemře.*

Drosselmeyer Princ zůstal stát jako špalek,
snad že se té hrozby zalek
či kletbou zasažen byl spíš.

Klárka To je pravdě mnohem blíž!
Nikomu svůj výklad nenutím,
ale podle mě ho Myšanda,
zákeřná a proradná,
zaklela tím kousnutím.

Drosselmeyer A pak se stalo něco zlého,
nepěkného, ošklivého,
co se snad nedá vypovědět.

Klárka Jen povídej. Já chci to vědět!

Drosselmeyer Princezna hledí na Louskáčka
a pak krotce ptá se otce:

Princezna Čípak je ta hloupá hračka?

Drosselmeyer Na komořího už se hněvá:

Princezna Co tu dělá ten kus dřeva?

Drosselmeyer A na strážě pak huláká:

Princezna Vyhod'te toho panáka!

Drosselmeyer Zbavit se ho nejspíš chtěla,
proto schválně zapomněla,
jak moc dobře prince zná.

Klárka Pěkně hnusná princezna! *Vejde Otec a Matka.*

Matka Pročpak ještě nespíte?

Otec Copak vážně nevíte,
že se půlnoc kvapem blíží?

Matka Beztak se vám oči klíží,
stejně jako nám.

Otec Tak alou do hajan!

Matka Ať se ti zdá hezký sen.

Drosselmeyer Však zítra bude taky den.

Matka Zívá. Zítra toho máme hrozně moc.

Otec Co se říká?

Klárka Dobrou noc.

Dospělí odejdou, na scéně zůstane jen Klárka. Slyšíme chrápání dospělých, snad téměř v koncertní verzi. Není divu, že Klárka nemůže usnout.

Neboj se, můj Louskáčku,
já tě nikdy nevyženu.
Neboj se, můj Louskáčku,
ve mně najdeš věrnou ženu.

A po tomto vyznání nakonec přece jen spokojeně usne. Hodiny dvanáctkrát odbijí. Je půlnoc. Vejde Drosselmeyer v noční košili s čepičkou - spíše pohádkový skřítek či starý šašek, jak ho trefně pojmenovaly tety, než-li seriózní dospělý.

Drosselmeyer O půlnoci velmi tiše
vylézají ze své skrýše
malé, ba i velké myši,
které každý povel slyší,
který jim dá jejich král.

Na opačné straně scény se postaví Myší král.

Ten, co stojí opodál.
Myší král Připravte se, myšky moje,
čekají vás lité boje,
v kterých slavně zvítězíte,
což už dávno dobře víte.
No tak vstávej, Louskáčku,
pověsím tě na háčku.
O milost nepros, nevyhovím.
Máš to marné, to ti povím.
Řeknu něco, co tě zdrtí:
Louskáčku, jsi synem smrti!

Jeho hrůzostrašný smích vzbudí Klárku.

Klárka Neboj se, můj Louskáčku,
po nepříteli teď už pátrá

vojsko, co se nebojí.
Jsou to hračky mého bratra,
jenž spí v sousedním pokoji.

Myší král   Za to, cos proved mojí matce,
žít už budeš jenom krátce!

Klárka   Neboj se, můj Louskáčku,
jsou tam borci zvučných jmen,
Superman i Spiderman,
všude známí svými činy,
i Batman též je posílí
a jako zvláštní posily,
které přišly k nám až z Číny,
jsou tam Krteček a Panda!

Myší král   Že prý vojsko? Tahle banda?!
Moje myšky v pevném šiku
rozpraší ji v okamžiku! *Dává povely publiku.*
Vaše jsou křídla, váš je střed.
Do útoku během vpřed!

Drosselmeyer   Těch útoků bylo hodně
dopadly však nerozhodně.
Tuhle bitvu rozhodne
pouze gesto rozhodné.
Skoncuj rázně s myší slotou,
prašti jejich krále botou!
Ze všeho totiž nejvíce
bojí se tvého střevíce. *Klárka se zouvá.*

Myší král   Co to děláš? Ouvej, ouvej,
jen se, holka, nevyzouvej! *Klárka se k němu blíží s botou v ruce.*
Už je, myšky, konec s náma,

skončím jako moje máma! *Klárka jej praští botou, on se skácí.*

Drosselmeyer A pak dodal skromně:

Myší král Myslím, že je po mně. *Zemře.*

Klárka Ach, Louskáčku můj milý,
my jsme zvítězili! *Dřevěný Louskáček se promění v krásného prince.*

Louskáček Život svůj jsi riskovala
jen pro hračku dřevěnou.
Právem náleží ti chvála,
získala sis lásku mou.
Aniž jsi to tušila,
kletbu zlou jsi zrušila.

Klárka Jsem jen dívka, nejsem žena,
přesto už jsem zasažena
něčím dosud nepoznaným.

Louskáček já zasažen jsem tím samým.

Klárka Ač se snažím stále znova
to, co cítím, vyslovit,
nenacházím žádná slova,
jež by popsala můj cit.

Louskáček K čemu slova? Vždyť nejsme hluší.
Slyšíme, jak nám srdce buší
jednotně a nerozlovně.
Mé pro tebe a tvoje pro mě.

Drosselmeyer Pak svá srdce poslouchali,
na sebe se šťastně smáli,
až jim bylo do tance.
Přítomných teď zeptám se, *do publika*
zda někdo z vás dovede
tak procítěné pas de deux.

Klára a Louskáček

Drosselmeyer   A že byli oba čilí
                              v krátké chvílce dotančili
                              do krajiny zasněžené.

Louskáček   Je ti zima?
Klárka   Jasně, že ne.
                              Vždyť mě tvoje láska hřeje.

Drosselmeyer   Každé lásce štěstí přeje.
                              To jejich je ještě svěží,
                              proto na ně z nebe sněží.

Louskáček   Už se snáší první vločka,
                              která na ty další počká,
                              za ní druhá a pak třetí,
                              čtvrtá támhle taky letí
                              a hned za ní chvátá pátá,
                              která jim pak poví cestou,
                              kde potkají vločku šestou,
                              prý je tam i vločka sedmá,
                              která je dost neposedná,
                              proto po ní osmá vločka
                              v jednom kuse hází očka,
                              že našla větev zavátou,
                              kde počkají na devátou,
                              které ten let nějak nesesed,
                              a když je těch vloček deset,
                              začne teprv pravý rej.
                              Vločkám, těm je vždycky hej!

Valčík sněhových vloček

Drosselmeyer   Pak jako vločky vystoupali

až tam k bílým oblakům.
Svět pod nimi byl takhle malý,
tečkou stal se Klárčin dům.
Na obláčku se pak snesli
níž a níž a ještě níž.

Louskáček   No tak už se koukni, jestli
něco dole nevidíš.

Klárka   Vidím hodně zvláštní bránu.

Louskáček   Ta je celá z marcipánu.

Klárka   Dav nám mává z chodníku.

Louskáček   Ten chodník je z perníku.

Klárka   Ted' se dívám na střechu.

Louskáček   Ta je z vlašských ořechů.

Klárka   Ted' vidím i balkónek.

Louskáček   Ten je celý z laskonek.

Klárka   Oknem vidím chodby v zámku.

Louskáček   Z kremrolí a indiánků.

Drosselmeyer   Přistáli spolu na nádvoří,
kde se jim hned s úctou dvoří
dvořané nejen zdejší.   *Defilé tanečníků v kostýmech.*

Klárka   Louskáčku nejmilejší,
co má tohle znamenat?

Louskáček   Chceš-li, Klárko, pravdu znát,
věž, že já jsem vládce
této zvláštní říše.
Žije se v ní sladce,
nekručí nám v bříše.
Na jídelníčku máme
jen dobroty samé,

ve kterých také bydlíme. *Vejde Švestková víla.*

Klárka Louskáčku můj, srdce mé,
co je to za zvláštní paní?

Švestková víla Jsem Švestková víla
a mám na starost uvítání.

Louskáček Moje teta, hodná, milá.
lepší tetu nezná svět.

Švestková víla Louskáčku náš, vítej zpět!
Vlajky už letí na stožáry
na počest tvou i slečny Kláry.
Hostina právě začíná
šálkem čokolády,
kterou prý žízeň zaháněl
kdejaký šlechtic ze Španěl,
proto má tyhle grády!

Španělský tanec

Švestková víla Tu vůni pozná každý hned,
ořechy a hlavně med,
který nic nepřebije.
Tak takhle voní baklava,
slad'oučká a voňavá,
původem z Arábie.

Arabský tanec

Švestková víla Ted' přišel čas na dobrý čaj,
je v hrníčku až po okraj,
a není bez příčiny,
že chutná jinak, než ten náš,
jak velmi brzy rozpoznáš -
ten čaj je totiž z Číny.

Čínský tanec

Švestková víla Nyní vám na talíři nesu
skutečnou delikatesu!

Louskáček A co že to je?

Švestková víla Maroženoje!
Zmrzlina z daleké Rusí,
kdo ji zkusí, křepčit musí
div nezláme si málem vaz.
Opatrně s ní, prosím vás.

Ruský tanec

Švestková víla V publiku jistě kdekdo ví,
že přijde tanec flétnový.
Když se potká flétna s flétnou
společně až k nebi vzlétnou,
a pokud mají správný nádech,
tancují tam s větrem v zádech
stejně dobře jako vy.
Zde máte bonbon větrový,
který se vám pokusí
to nebe dostat do pusy.

Tanec fléten

Švestková víla Ted' nás čeká chvilka zmatků,
vidím totiž jednu matku,
co má děti neposedné
v noci stejně jako ve dne.
Zoufalá je z toho celá,
a aby je neztrácela,
schovává je pod své sukně -
na tom trvá rezolutně!

Zatímco o ní povídám,
už i s dětmi došla k nám.

Mother Ginger

Děti vyběhnou z její sukně, a ne všechny se chtějí vrátit zpět.

Švestková víla   Květiny poslal zahradník, *Sluhové donesou obrovský květinový koš.*
on byl vždycky štědrý dárce.
Je to jeho vroucí dík
naši milé slečně Klárce,
jež byla tak ušlechtilá,
že nám prince zachránila.

Květinový valčík

Švestková víla   Co bych vám ještě nabídla?
Snad jedině povidla.
Ze švestek se u nás vaří,
zpravidla tak v půlce září.
A když je těch švestek více,
vypálí se slivovice,
ta je však spíš pro dospělé. *Vejde Drosselmeyer, který už má docela upito.*

Drosselmeyer   Mimoходом, chutná skvěle.
a voní tak pronikavě,
až mi z toho zvoní v hlavě.

Tanec švestkové víly

Drosselmeyer usnul a Louskáček s Klárkou jej marně zkoušejí probudit.

Švestková víla   Zbytečná je vaše snaha,
evidentně ho už zmáhá
naše dlouhé stolování.

Přišlo na něj náhlé spaní
a už o sobě neví ani.
Dík tomu jako jediný
přijde o závěr hostiny.

Závěr(Final Waltz)

*Během tance se Klárka dostane do své postýlky, kde usíná s dřevěným
Louskáčkem v náruči.*

Drosselmeyer   Kdo uvěří nám, že jsme byli
v tom ráji švestkovém,
až po noci den přijde bílý
a ukončí náš sen?
Důkazy nejsou jednoznačné
a svědčit není čím.
Však pokud o tom Klárka začne,
rád jí vše dosvědčím!

KONEC

